

PAPP DÉNES

Memento mori

*Abogy sétáltunk a temetőn keresztül,
megfogta a karomat. Akkoriban
vettem észre, hogy összesűgnak
a báta mögött. Lassítottunk, nagy
fájdalmai lehettek. Szólt, hogy nem
bírná tartani, egy tujáboz tötyögött,
nadrágján nedves folt. Miközben
könnyített magán, odaköszönt egy
sírhalmot gondozó asszonynak,
váltottak néhány szót az időjárásról.*

*Néztem az öreget, de már nem
gyerekkorom huncut titánját
láttam, hanem egy hirtelenősz,
önmagába zuhanó bánatot, ahogy
szigorú, de olvadó tekintetével
felém fordul, egészen közel jön,
és azt mondja – tudod, milyen
életet éltem, fiam, bát azért büntet
az Isten; de most kivallom neked,
hogy mindvégig mamit szerettem.*

*Később elnémult, aztán levágták
az egyik lábát. Még néhány hétig
csöndesen mosolygott, olykor
könnyezett kicsit, vagy csak plafont
bámulva feküdt. Egyik éjjel kezét
a mamiéval összekulcsolta,
tekintetük egymásba fonódott,
egyik sem engedte a másikat,
kapaszkodtak közös életükbe,
míg végül az örökkévalóságba.*

PAPP DÉNES (1980) Miskolcon élő író, zenész.